

BRASSÓI LAPOK

P O L I T I K A I N A P I L A P.

→ Szerkesztőség és kiadóhivatal ←
Brassó, Kolostor-utca 26. szám alatt.

KLÓFIXKÉSI DIJ:

Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

kiadóhivatalban, Gross G. Polának és Friedmann F. urak üzleteiben.

Felölös szerkesztő

Dr. Vajna Gábor.

HIRDETÉSI DIJ:

2 hasábos garmond-sor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr.
8 hasábos garmond-sor 8 kr Nagyobb és többször i hirdetésnél
kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 80 kr
bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

A kongrua javaslat.

Brassó, ápril. 22.

(—s) Egyszerűen arról van szó, hogy a szükölködő nem katolikus lelkészeknek 400 illetve 800 frtra egészítették ki a jövedelme — mivel más-kép nem lehetséges, államsegély útján.

Maga ez a két számjegy, mely igazán csak a lét minimumot biztosíthatja, eldönti a javaslat sorsát — annak törvényerőre kell emelkednie, még pedig lehető gyorsan s az egész vita során csak egy kifogást találtunk életre valónak ellene, Meltzl Oszkárnak azt a kifogását, hogy a létminimum szegényesen van megállapítva; — de hát erre is meg van a felelet, az állam ad annyit a mennyit adhat, többet pedig tőle sem lehet kívánni.

Mégis a kongrua-javaslat tárgyalását az ellenzék egy része az egyesült nemzeti és néppártok Sima és Polonyi támogatásával — alkalmul használja arra, hogy valóságos egyházpolitikai

vitát provokáljon, — a melybe aztán szatirájául az össze nem illő barátkozásnak, az említett két függetlenségi férfiú a kath. főpapi javak szekularizációját is bele keverte.

Máskülönbén a titokban, vagy nyíltan revizios ellenzék úgy szeretné feltüntetni a papok állami segélyezését, mintha az egyrészt az egyházpolitikai törvények életbeléptetésével elesett stola jövedelmekért való kárpoztás, másrészt pedig az államhatalomnak újabb terjeszkedése akarna lenni.

Az első állítás egyszerűen nem igaz; a polgári házasság behozatala keveset rontotta meg a stola jövedelmeket; a képviselő uraknak pedig azt is kellene tudniok, hogy a kongrua rendezését nem az egyházpolitikai reformok óta találták ki, annak gyökerei már a 48-iki törvényekben léteznek s különben is azoknak a papoknak a stola jövedelme, a kiknek 400 vagy 800 frtra kell kiegészíteni a javadalmasát, természetesen eredetileg is oly csekély, hogy az számba sem jön.

Ezt a stola jövedelmet a kimutatásban fel sem kell számítani s így az, a megállapított minimumon felül némi mellékjövedelmet biztosít a kisebb lelkészekben is.

Sokkal érdekesebb a javaslat el-lenségeinek azon vádja, hogy e javaslattal ismét az állami omnipotencia növekszik, hogy az állam belenyul a telekezetek autonomiájába s a lelkészek ki lesznek szolgáltatva a miniszter kényének.

A kik a törvényjavaslat szövegét elolvasták vagy meghallgatták Csáky Albin gróf beszédét, tisztán fogják látni, mennyire igaztalanok ezek az ellenzék állítások. — A törvényjavaslat csupán azt kívánja, hogy az államilag segélyezett lelkész állásához nem méltó súlyos vétséget ne kövessen el vagy állam ellenes magatartást ne tanúsítson — annak az elbírálása pedig, hogy vétke-e ezekben az illető lelkész, büntetőbirósági ítélettől, illetve felekezeti vagy közigazgatási birósági döntéstől függ, tehát olyan forumokétól, melyek

A „Brassói Lapok“ tárczája.

Pénz nélkül.

— Monolog. —

Irta: Sz. A.

— A „Brassói Lapok“ eredeti tárczája. —

Hölgyeim! Uraim! Voltak-e már önök a pénznélküliség fatális helyzetében? Micsoda, önök zavarba jönnek? Bocsánat, ezt előidézni legkevésbé sem volt szándékom. No de ha kérdésem választalanul marad is, én annál őszintebben bevallom, hogy igenis voltam és a mint ezeknek (zsebeire mutat) jelenlegi állapotából kivethetem: vagyok és leszek is.

De ezuttal nem a «vagyok» jelenlegi, és a «leszek» jövőbeli szomorú eseményeivel akarok drága idejékből néhány percet elrabolni, hanem a «voltam»-éival, melyekből, ha eddig személyesen nem tapasztalhatták, megtudni lesznek szerencsés... akarom mondani szerencsétlenek, mily kellemetlen szituációba juthat az ember, ha ez a nemzetek és egyesek sorsát intéző eszköz — a pénz — hiányzik az ember zsebéből.

Mielőtt azonban elmondandóimmal a rendes kerékvágásba térnék, egy gyenge oldalról vagyok kénytelen magamat bemu-

tatni. Ez a gyengém pedig nem áll egyébből, mint hogy nagyon, de rendkívül nagyon szeretek hölgytársaságban tartózkodni.

Óh! egy hölgytársaság! Főleg (a jelenlevő hölgyekre mutatva) egy ilyen hölgytársaság!... Ez azonos az élve történt — de nem a kertekben termő, hanem a menyébeli paradicsomba jutással. Pedig higgyék meg, igen tisztelt hölgyeim, de ez már nem az én, hanem (ismét zsebeire mutat) ezek gyengeségénél fogva tán reám is és önökre is üdvösebb lett volna, ha nem vágyódnék folyton az önök körébe. Így nekem nem kellene itt szégyenpírral arczomon megjelenni és önök sem jutottak volna abba a kényszerhelyzetbe, hogy engem végighallgassanak.

Bizonyos vagyok benne, hogy megessett volna jószágos szívük rajtam és más-ként bánt volna bármelyikük is velem, ha önök vannak körülöttem akkor, midőn én a tavaszi árvízkarosultak javára történt országos gyűjtés idejében — egy baráti lakomán megjelentem. A társaság hölgyeinek szóraztatása, dacára a nagy számban jelen volt férfiaknak, majd kizárólag az én vállaimon feküdt. És hogy ennek a feladatnak — régi szokásomhoz híven — ezuttal is jól megfelelttem, azt a hölgyek vidám kacagása élénken elárulta. Természetesen magam is a

legvigabb hangulatban voltam, lévén barátja a mulatva mulattatás elvének.

Egyszerre csak egyike a hölgyeknek — egy ennivaló rózsásképi asszonyka — komolyra változtatott arcczal az akkor mindenütt szőnyegen levő tárgyra, a szegény vizkarosultak kétségbeesztő sorsára terelte társalgásunk fonalát. Oly megindítóan tudta a szerencsétlenek helyzetét ecsetelni, hogy az imént még határtalan jókedv teljesen eltűnt, s helyette a részvét kitejezése ült az arczokon. Midőn a meghatottság a legmagasabb fokot érte el, melyet az ármányos hölgyecske szinte kilesni látszott, hirtelen fordulattal adakozásra szólította fel az urakat.

Mindenki tárczáját készült kivenni. Én nem. És pedig azért nem, mert tudtam, hogy az én tárczám akár egy akadémikusnak a feje — kong az ürességtől. «Nos uraim! — szónokolt tovább a szép asszony — adakozni, mindenki tetszése szerint! Fellegly úr — szólt szavait hozzám intézve — ön első helyen ül az urak között, kezdjük meg önnél a gyűjtést.» Ezzel felkap az asztalról egy üres tányért és elem tartja. Ha ebben a pillanatban a bizonyos Jónással együtt emlegetett csethal előttem terem, úgy bizonyára nem várom be mig neki kekedik kedve engem lenyelni, hanem csak hogy ebből az átkozott helyzetből megszä-

kizárnak minden «miniszteri önkénykedés» s kívül állanak a politikai és párt szenvedélyeken.

A nemzeti és a néppártnak tehát ugylátszik csupán az fáj, hogy a magyar állam segítségét olyan feltétel alatt merészkedik nyújtani, hogy ezen segítség ne az állam legvitálisabb érdekeinek kárára és ártalmára fordíttassék.

Lehet-e ennél józanul kevesebbet követelni, különösen mikor a segély oroszán része a nemzetiségi egyházakra esik, melyekkel szemben tapasztalásaink bizonyítják örökösén éber en garde-ban kell lennünk.

Maguk a nemzetiségek belátják ezt, nem is várhattak egyebet, hacsak nem tartják teljesen bárgyúnak az államhatalmat; de a nemzeti és néppárt és többi ellenzője a kongrua javaslatnak csupa ellenzékieskedésből belármázza a világot a magyar állam önkénykedéséről.

És a választásoknál csudálkoznak ha a kormány győz.

Hát kell-e a nemzetnek ilyen szerencsétlen, ilyen lelkiismeretlen ellenzék?

Belföld.

A király Budapesten. A király május havának 8-dik napján a delegációk megnyitására Budapestre érkezik és a hónap végéig ott marad.

Batthányi Lajos gróf szobra. Polgárdi község a szabadság ünnepén, márczius 15-én elhatározta, hogy Magyarország első minisz-

terelnökének, a vértanu Batthyány Lajos grófnak országos adakozásból szobrot emel. A község már benyújtotta folyamodását a belügyminiszterhez, az országos gyűjtésre engedélyt kérve, és rövid idő múlva szétküldi már az aláíró ivateket.

A közös költségvetés. A hadügyminiszter a haditengerészeti költségvetéseken kívül a hadsereg részére is nagyobb követelésekkel fog előállni. Összesen negyven milliónál nagyobb összegre fog rugni a hadsereg számára követelt újabb szükséglet.

Külföld.

A reichsrath. A husvétii szünet után szerdán volt az első ülése az osztrák reichsrathnak. Az ülés megnyitáskor majdnem üres volt a terem, csak a Schönerer-párt vonult föl teljes létszámban, a többi pártok képviselői csak ugy déltájban kezdtek seregni, mert az ülés előtt pártkonferenciák voltak. A teremszolgák egy-egy halom nyomtatványt tettek minden képviselő elé, a kiegyezési javaslatokat.

A Neue Freie Presse hosszabb cikket irt a kiegyezési javaslatokról s azokról azt mondja, hogy ezek határozottan nagyon kedvezőtlenek Ausztriára nézve és ebben az összes osztrák pártok, de maga a kormány is egytért. Végre oda konkludál, hogy az osztrák képviselőház ezen kiegyezési javaslatokat semmi föltétel alatt sem fogadhatja el.

A Zola-pör. A párisi haditörvényszék az új Zola-pör alkalmából 32 tanut jelentett be, köztük van Boisdeffre tábornok, Pellieux tábornok, Henry ezredes, az ismert írásszakértők és sok tiszt. Némely I. p helyesli azt az eszmét, hogy Dreyfust mint tanut hallgassák ki a pörben s erre precedenst is tudnak.

HIREK.

Brassó, ápril. 22.

— **Iskolai ünnepély.** A brassói róm. kath. főgymnásium az 1848-iki törvényhozás félszázados emlékére ma d. e. iskolai ünnepélyt rendezett a rajzteremben, mely ez alkalomra nemzeti lobógokkal és czimerekkel izlésesen fel volt díszítve. Az ünnepélyt az ifjusági férfiak éneke nyitotta meg, elénekelve Kölcsey Hymnusát, a melyet a közönség és a tanuló ifjuság állva hallgatott végig. Kovács István VII. osztályos tanuló érzésteljes szavalata után, Bordeaux Árpád tanár lépett az emelvényre, hogy «Az 1848-iki törvényhozás ismertetése» című felolvasását megtartsa. A történelmi mozzanatok és tényeket gondosan csoportosított és szépen előadott magvas fejtegetés után a közönség perczekig tartó tapssal adott elismerést a derék tanárnak. Szele Béla VIII. osztályos tanuló szavalta el azután Petőfi Sándornak «A hazáról» című költeményét. A kitünően szavaló ifju ez alkalommal is szép sikert aratott. Végül az ifjusági vegyeskar énekelte el Simay László «Király-hymnus»-át, mire a szépen sikerült ünnepély mintegy 10 óra tájban véget ért.

— **Kinevezés.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter Papp Jánost m. kir. vasuti és hajozási főfelügyelővé nevezte ki. Papp János Papp István helybeli kereskedő fia, ki ezelőtt néhány évvel az itteni államvasuti fűtőháznak volt főnöke és a ki ittléte alkalmával a brassói magyar társadalomnak is egyik kedvelt tagja volt. A boldog apának fia előléptetése alkalmával számos ismerős és barát gratulál, kikhez mi is örömmel csatlakozunk és sok szerencsét kívánunk.

— **A brassói magyar színügy érdekében.** A «Brassói Nemzeti Szövetség» elnöksége e hét elején meghívót küldött szét társadalmunk azon tagjaihoz, a kik a brassói magyar színügy biztosítása érdekében

badulhassak, hát én szaladok a gyomrába. De fájdalom, a tenger is, meg a czethal is sokkal messzebb volt tőlem, semhogy ily módon menekülhettem volna.

A hölgyecske pedig már türelmetlenül várta felszólításának teljesítését.

— Bo . . . bocsánat nagysád . . . dadogtam rettenetes zavarral — én . . .

— Hogyan, ön habozik erszényét a szegény hajléktalanok részére megnyitni?

— Én . . . én . . . dadogtam tovább, én nem habozom . . . hanem — de az Istenért nagysád legyen irgalommal irántam... hagyjon ki engem az adakozók sorából.

Mig én így a kelepczébe jutott egéreként a legnagyobb rettegés között vergődtem, addig a szép alamizna gyűjtő és a társaság többi tagjai felismerve vonakodásom okát, visszafojtott kaczagással várták a fejleményeket.

— És ugyan miért legyen ön kivétel? — taggatott tovább a szép asszonyka.

— Miért?! . . . miért . . . hát nem tudja, hogy miért? . . . Azért . . . mert mert nincs pénzem!

Nemde tisztelt hölgyeim és uraim, ez kellemes helyzet? És mi volt ennek az oka? Nem egyéb, mint hogy ezek (zsebeire mutat) és hogy ez (tárczáját veszi elő) üresek voltak.

A második esetem egy farsangi mulatság alkalmával történt. A szokásos potyajegyet még az előző nap folyamán adta át egy barátom, s midőn ott megjelentem, egy

eszményi szép leánykával ismerkedtem meg, ki oly igéző befolyást gyakorolt reám, hogy kivüle senkivel sem táncoltam. S midőn őt átkarolva, egymás szemébe tekintve, a terem tükörsima parkettjén lejtettünk, valami földöntúli boldogságot éreztem. Hajh! hogy ennek is az az átkozott földi bálvány, a pénz, vetett véget.

A szünetre elérkezett. Én tudatában annak, hogy vagyoni állapotom hőmérője mennyire közel áll a fagyponthoz, a táncterem egyik zúgában óhajtottam addig elrejtőzni, míg a boldogabb sorsban levő halandók az étteremben inycsiklandozó falatozás közben várják a táncz újbóli megkezdését. Tánczosnőmet az utolsó tüzes csárdás befejezte után helyére vezetve, távozni készültem tőle.

— És a vacsoránál nem tart velünk? — kérdé bájos pillantásával szemeim közé nézve.

— A va . . . vacsoránál . . . hebegtem a nálam ilyen alkalmakkor szokásos zavarral — nem tarthatok . . . azaz hogy igenis . . . folytatám növekvő izgatottsággal, — felajánlhatom karomat nagysád?

Ezzel a szép hölgyet karomra fűzve, anyja kíséretében átsétáltunk az étterembe. Ők csirkét rendeltek, én étvágytalanságról panaszkodva, egy pohár sört hozattam csupán, s midőn azt rögtön ki kellett fizetni, megdöbbenéssel tapasztaltam, hogy pénzkészletem összege 20 fillér.

Uraim! Egy szép hölgy mellett ülni egy étteremben, hol ráadásul még zene is

játszik, elképzélhetik, hogy mit jelent ez, ha az ember zsebében nincsen több 20 fillérenél!

Eddig azonban még rendben ment volna a dolog, de a mikor a cigányok az asztaloknál kezdtek muzsikálni, sorra járva azokat, kellemetlenül feszelegtem helyemen.

A cigányok tőlünk a harmadik asztalnál játszottak már, midőn szép tánczosnőm felkért, hogy az «Óh ne duzzogj» című dalt huzassam el neki.

No isz? — gondoltam magamban — épp ez hiányzott még. Húsz fillérral a zseben nótát huzatni. Mindegy, történjék bármi, előre kitérnem nem lehet! Mikor a cigányok asztalunkhoz értek, hősies elszántsággal megparancsoltam az óhajtott dalt. Az utolsó akkord is elhangzott s a cigány tálczáját nyújtja felém. Izgatottsággal, szinte érezve arcom sápadtságát nyultam zsembembe, s vagyonom utolsó maradványát, a 20 filléres pénzdarabot, beledobtam a csupa bankjegyekkel telt tálczába. Szegény 20 filléres oly szégyenkezve feküdt ott, mintha parasztfiu lenne, ki csupa mágnás gyerek közé került. A cigány pedig először megnézte a pénzt, majd engemet. Aztán sértett önérzettel, hogy művészetét csak ily kevésre becsülöm, odaszólt hozzám: Uram, tudja meg, ha máskor megint nótát akar huzatni, hogy Balázs Kálmán bandáját nem fillérekkel szokták megfizetni! Ezzel kivette az ártatlanul odatévedt pénzdarabot s előttem az asztal alá hajította. Én még sápadtabb lettem, a leányka pedig erősen elpirult. — És

szükséges bérletek összegyűjtéséhez hozzájárultak. A jelzett meghívó szövege a következő: Meghívó. A «Brassói Nemzeti Szövetség» által a színházi bérlőkkel 1898 április hó 24-én — vasárnap — d. u. 3 órakor a m. kir. állami főreáliskola tornatermében tartandó értekezletre t. Uraságot, mint ezen bérlők egyiket, tisztelettel meghívjuk. Brassó 1898. április hó 18-án. A «Brassói Nemzeti Szövetség» elnöksége. Moór Gyula elnök. Dr. Vajna Gábor alelnök. Bisztray Károly h. jegyző. — Minekutánna nagyon kívánatos, hogy a t. bérlők minél tömegesebb számban legyenek jelen a vasárnapi értekezleten, ezuton is felhívjuk a jelzett értekezletre becses figyelmüket s kérjük, hogy azon megjelenni sziveskedjenek.

— **Ügyvédi közgyűlés.** A brassói ügyvédi kamara rendes évi közgyűlését i. hó 24-én vasárnap délelőtt 10 órakor Brassó város tanácsházának nagytermében tartja a következő napirenddel: 1. Évi jelentés. 2. A számadások megvizsgálása és a h. pénztárosnak a fölmentvény megadása. 3. Az évi költségvetés megállapítása. 4. Pénztáros választása. 5. Esetleges indítványok tárgyalása.

— **Jurista összejövetel.** Az öreg és fiatal juristák holnap szombaton este az «Európa» éttermében családi és barátságos összejövetelt tartanak és szívesen látják mindazokat, kik a jurista estélyen részt vettek. Belépti díj nincs, t a n c z l e s z, étkezés étlap szerint.

— **Tizenhat év előtti rablógyilkosság.** Lapunk 75-ik számában irtuk, hogy Mundra községben 16 évvel ezelőtt véres gyilkosság történt, a mikor is Knöpfler Mór kereskedőt megölték és kirabolták. Azt is közöltük, hogy a gyilkosság gyanuja miatt márczius hó végén letartóztatták Komsa Ilia községi bírót, Kokan Tódor adószedőt, Komsa Lázárt és Szakács Györgyöt. A mint ujabban

értesülünk, a brassói kir. törvényszék ezen ügyben megszüntető határozatot hozott s a letartóztatottakat azonnal szabadlábra helyezte.

— **Munkások népgyűlése.** Jövő vasárnap d. e. 9 órakor a munkások a Nr. 1. szálloda nagytermében népgyűlést tartanak. Napirend: 1. A magyarországi munkások helyzete és az általános választói jog. 2. Indítványok és kérdések.

— **Kóbor cigányok.** B. Ujfalu községében karaván kóbor cigány bandát tartóztattak le a csendőrök s onnan ma tovább is kísérték őket Sárkányba.

Táviratok.

Budapest, ápril. 22. (A «Brassói Lapok» eredeti távirata.)

A képviselőház ma folytatta a lelkészek javadalmazásának tárgyalását.

Budapest, ápril. 22. (A «Brassói Lapok» eredeti távirata.)

A külső váci-köruton egy egyemeletes új ház bedőlt. Eddig 5 halottat, 30 sebesültet hoztak elő a romokból.

Madrid, ápril. 22. (A «Brassói Lapok» eredeti távirata.)

A spanyol képviselők kijelentették, hogy a végsőig kell küzdeni Amerika ellen.

Newyork, ápril. 22. (A «Brassói Lapok» eredeti távirata.)

A második hajóraj elindult, hogy Havannát tengeri zárlat alá vegye. Az elnök 100 ezer embert hív fegyver alá. 80 ezer Cuba megszállására, 20 ezer a parti védelemre.

Idegenek névsora.

Április 21.

Európa szálloda.

Brodmann Hugó kereskedő Kolozsvár,

Harnik Móricz kereskedő Bécs, Spiller Todor Páris, Antoni Sándor mérnök Szászváros, Sztojka Ágoston kereskedő Budapest, Farkas Dezső kereskedő Budapest, Ferenczy Mór Budapest, Schwartz Gusztáv kereskedő Budapest, Hirsch Zsigmond utazó Budapest.

Baross szálloda.

Feiszinger Antal utazó Budapest, Haneska Hugó gyáros Prága, Tornya Arnold utazó Budapest, Altschul Lajos kereskedő Budapest.

Bukarest szálloda.

Andor József utazó Budapest, Weiss Arnold utazó Budapest, Kohn Ernő utazó Temesvár.

Zöldfa szálloda.

Keresztesy Ferencz utazó Bécs, Schnell József utazó Budapest, Schimak Pál utazó Budapest, Mentián János ügyvéd Zernyest.

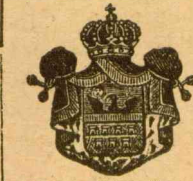
Grand szálloda.

Auer Gyula kereskedő Pozsony, Klenk Anna magánzó neje Bukarest, Klenk Róbert magánzó Bukarest.

Nr. 1. szálloda.

Dile Inocentie tanító Bukarest, Soro-sesku Todor tanító Bukarest.

A legnemesebb erdélyi hegyborok,

segosvári Teutsch B. József

jóhírnevű pinczejéből

Brassóban

Zintz Henrik,

Hesshaimer J. L. & A.

Müller Gyula utódai,

Petersberger Henrik

Harth Károly,

czégeknél kaphatók. 147 (2-7)

mindez miért történt? Mezt ezek (zsebeire mutat) üresek voltak.

De önök mint látom türelmetlenkedni kezdenek már, mivel az én pénznélküliségem kezd végnélkülivé válni. Azonban csonkított dologgal állanék elő, ha ezt a harmadik esetet elhallgatnám.

Egy derült nyári délután alkalmával, hivatalzárás után, lakásomra szándékoztam térni. Utam az Andrassy-uton vezetett keresztül, midőn egy csomó színházi karhölgyismerőssémmel találtam magamat szemben. Lehetetlen volt előlük szó nélkül kitérnem. Beszélgetésünk közben megtudtam, hogy ők most a városligetbe készülnek, s megtudtam azt is, hogy nekem is velük kell tartanom. Borzadva láttam ismétlődni egyikét azoknak a rettenetes eseteknek, milyeneket átélni már gyakrabban voltam szerencsétlen. Mint a pók hálójába jutott légy, úgy vergődtem én is szorult helyzetemben, s iparkodtam valami ürügy alatt tőlük megszabadulni, de mindhiába.

Mikor kiértünk a ligetbe végigsétáltuk majd az összes utakat, s én már kezdtem remélni, hogy a séta után ismét hazatérünk.

De végén csattan az ostor!

Egyszerre csak az örökké pajkos Olga elkiáltja magát: Hölgyeim! Felleghy úr nevében ezennel ünnepélyesen meghívom önöket a sörcsarnokban tartandó oszonnára!

— No most belém ütött a mennykő, — gondolám, s szinte tapogatni kezdém ma-

gamat, vajjon ép-e még minden tagom. Mit tevő legyek? Öt hölgygyel szemben, kik ozsonázni akarnak s nekem egy garasom sincs! Melegem kezdett lenni. A hölgyek sürgetni kezdték a menést és én még mindig pénz és mentő gondolat nélkül vagyok. Szerettem volna megugrani, de a ravaszok oly módon vettek körül, hogy még szárnyakkal se szökhettem volna. Végre is megadtam magamat. Megérkeztünk a kívánt helyre. Hölgyeim élénk láрма kíséretében a legnagyobb asztalt ülték körül. Néhány percczel ezután szinte hajladozott az asztal a reá rakott sörös poharak s különféle harapni valók súlyától. Mialatt hozzá fogtak a falatozáshoz, én azon törtem fejemet, hogy miből fogok fizetni. Belenyultam nadrágom zsebeibe, de az, mint tudni méltóztatnak, üres volt, végig kotorásztam kabátom összes zsebeit, azokban is csak üresség ütötte fel állandó tanyáját, de midőn mellényeim zsebeire került a sor, s pillantásom a nálam levő órára és lánczra esett, akkorát ugrottam örömben, hogy majd az egész asztalt feldöntöttem. Mert már nem rettegtem a fizetés percétől. Az ártatlanul ketyegő óra minden aggodalomnak véget vetett. E közben a hölgyek jóllaktak, s a pajkos Olga rám szólt: Felleghy ur teljesítse háziuri kötelességét! — Parancsára kedves nagysád! — volt az én válaszom. Ezzel hirtelen felkeltem helyemről, besiettem a konyhába, hogy a személyesen is ismert vendéglőssel beszélhessek, de minthogy az nem volt feltalálható, a főpinczért hívtam, kit — átadva órámat — megkértem, hogy fogadja el addig, míg a számlát kiegyenlíthetem, odahaza felejtve pénztárczámat. Miután szerencsésen

sikerült a dolgot így rendeznem, visszatértem a hölgyekhez, kik már türelmetlenül vártak.

— Ugyan mit csinált olyan sokáig odabenn? — kérdék majd mindannyian egyszerre.

— Ötvenest kellett váltanom, füllentém, s most ha tetszik mehetünk.

Szavaim általános helyesléssel fogadtattak, s pár percz mulva megint a városliget gondosan ápolt utcáin voltunk. De Olga, ki tolyton incselkedett velem, egyre csodálkozását fejezte ki, hogy én, Felleghy, ötvenest váltottam. — Nem is hiszem, szólt, s nem is hiszi egyikünk se, mig meg nem mutatja a pénzmaradványt.

— No kis ördög már azért se, vágtam vissza.

Igy pajkoskodva egymással egyszerre csak a sörcsarnokból hozzánk vezető uton egy pinczért pillantottam meg, ki valami fényes tárgyat kezében tartva, felénk siet.

— Felleghy ur! — szólt a pinczér lihegve — a vendéglős úr küldi önnek vissza ezeket; öntől, jó ismerősétől, nem fogad el zálogot. A mai számlát megfizetheti, ha pénze lesz.

Mintegy leforrázva álltam ott a kaczagó hölgyek között. Az óra és a láncz Olga kezében volt, s arcom előtt csörgetve azokat, így szólt: Felleghy úr, ime átnyujtom önnek a felváltott ötvenes maradványt!

Nos tisztelt hölgyeim és uraim, mit szólnak ehez? S mi volt mindennek az oka? Nem egyéb, mint . . . de hisz úgyis tudják már!

Brassói butor-áruccsarnok, Kapu-utcza 45. szám I-ső emelet.

Ajánlja: Háló-szoba-garnituráit, ugymint: szekrények, ágyak, éjjeli-szekrények, mozdó-szekrények, szalon-asztalok, kihuzó-asztalok, ugyszintén szalon-garnituráit: bársony-, selyem- és plüsből a legkülönbözőbb divatos alakban, továbbá magas támlás divánok, otomán, bolzak, nemzeti zászlók czimerrel stb. stb. minden gazdag választékban a legolcsóbb árakban csak a

Brassói butor-áruccsarnokban, Kapu-u. 45. I. emelet.

(173) 16—*

Brassói butor-áruccsarnok, Kapu-utcza 45. szám I-ső emelet.

Szám 289/98.

Brassó vármegye Főispánjától.

Pályázati hirdetés.

Brassó vármegyében üresedésbe jött-, egyenkint évi 500 frt évi fizetés és 60 frt lakbérrel javadalmazott két közigazgatási gyakornoki állásra pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, kik ezen állásokra pályázni óhajtanak, hogy az 1883. évi I. t. cz.-ben meghatározott minősítvényüket igazoló okmányokkal felszerelt kérvényeiket hozzám közvetlenül folyó évi május hó 8-ig nyujtsák be.

Brassó, 1898. évi április hó 13-án.

224 (2-2)

Maurer Mihály s. k.
főispán,

243 szám bvgh. 1898.

Árverési hirdetés.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a brassói kir. törvényszék 1896. évi 7571 polg. számú végzése következtében Dr. Lurtz Károly brassói ügyvéd által képviselt Hoch József javára Binder Janos és neje ellen 900 frt s jár. erejéig Prázmárt 1896. évi december hó 2-án fogantatott kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 724 frtra becsült házi butorok, bivalyak, borjúk, ló, szekér, hordók, stbből álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a brassói kir. járásbíró 3763 1898. sz. végzése folytán 900 frt tőkekövetelés ennek 1894. évi november hó 1 napjától járó 6 % kamatai és eddig összesen 49 frt 95 krban bíróságon már megállapított, valamint 5 frt 75 kr. jelen árverés kitűzési és a még felmerülő költségek erejéig Prázmárt leendő eszközzésére 1898. évi ápril hó 30 napjának délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Egyszersmind felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelést megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulirt kiküldöttnél írásban beadni vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölsőlegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján történt kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Brassó, 1898. évi ápril hó 13. napján.

Ladányi Aladár.

(228)

kir. bírósági végrehajtó.

2087 — 1898. szám.

Faeladási hirdetés!

A kolozsvári m. kir. erdőigazgatóság fogarasi erdőgondnokságához tartozó porumbáki erdőben 1898. és 1899. években kihasználható 9000 ürm³ tűzfának tövön való eladása iránt 1898. évi május hó 2 ik napján d. e. 10 órakor a kolozsvári m. kir. igazgatóság hivatalos helyiségében ajánlati tárgyalás fog tartatni.

Az ajánlat csak írásbeli lehet, utó- avagy oly ajánlatok, melyekben a megállapított szerződési feltételektől eltérő kikötések foglaltatnak, figyelembe nem vétetnek.

Az írásbeli zárt ajánlatokban kiteendő, hogy ajánlattevő a tárgyalás alapjait képező általános árverési, valamint az ezekhez fűzött szerződési feltételeket ismeri és magát azoknak feltétlenül aláveti.

Az árverési általános és szerződési feltételek a kolozsvári m. kir. erdőigazgatóságnál és a fogarasi m. kir. erdőgondnokságnál a hivatalos órákban bármikor megtekinthetők.

Ugyanakkor az ajánlatok helyes szerkesztése, a kiáltási árak és a bánatpénz letételére nézve felvilágosítás adatik.

Kolozsvárt, 1898. április 18-án.

Magy. kir. erdőigazgatóság.

Laptulajdonosok: Moór Gyula és Trattner Henrik. Nyomatott a Brassói Lapok nyomdájában. Nyomdatulajdonosok: Trattner H. és társai.

GABEL-féle vendéglő

Kapu-utcza 2. és Tehén-piacz 2.

Jól raktározott Habermann-féle palacszörök, házi szükségletre

7¹⁰ Ltr. korona sör 16 kr.7¹⁰ „ raktári sör 14 kr.

tisztelettel

Gabel G.

(227)

9-es számú „Zuckerin“.

Adagtablettekben oly édesítő erővel bír, hogy
1/2 kilo cukor édességi értéke
csak 3 és fél krajczárba kerül.

Egy krajczárért 6 csésze kávé lehet megédesíteni. — Olcsóbb tablettek is kínálnak, azonban csak kizárólagosan „ZUCKERIN“ tabletteket kérünk.

Kapható vegyesáru-üzletekben — Raktárakat létesít:

DÁVID JÓZSEF, Aradon.

220 (2-10) Ügynökségi és bizományi üzlet.

Nincs nagy krach!

Csak is szolig alapon vagyunk abban a helyzetben, hogy következő britanniai ezüst készleteket, melyek 56 drbból állnak, hallatlan olcsó árért 6 frt 60 krért adhatjuk el bár kinek.

6 darab legfinomabb britannia asztali kést valódi angol pengével,
6 darab amer. britannia ezüst villát 1 darabból,
6 darab amer. britannia ezüst evőkanalat,
12 darab amer. britannia ezüst kávékanalat,
1 darab amer. britannia ezüst leves merítő kanalat,
1 darab amer. britannia ezüst tejmerítő kanalat,
2 darab amer. britannia ezüst tojástartót,
6 darab angol britannia tálcátartót,
2 darab határos asztali gyertyatartó,
1 darab tea-szűrő,
1 darab finom britannia cukorszórót,
3 darab finom gyümölcsös (deszert) kést, porcellán fogóval,
3 darab finom gyümölcsös (deszert) villát, porcellán fogóval,
6 darab Victoria tálcát,
56 darab összesen csak 6 frt 60 kr.

Mind az 56 fent felsorolt tárgyat abban a helyzetben vagyunk, hogy 6 frt 60 krért adhatjuk. A britannia ezüst egy keresztül-kasul fehér fém, mely ezüstös színét 25 éven át megtartja, melyért kezeség vállalatik. Legjobb bizonyíték, hogy e hirdetés igazságon alapszik, alábbi

Nyilatkozatunk.

Ha az elküldött britannia ezüst készlet be nem válik, az árát a legnagyobb készséggel adjuk vissza. A kinek szüksége van rá, rendelje meg fenti gyönyörű készletet, mely különösen alkalmas

lakodalmi és ünnepi ajándéknak, valamint szállodák, vendéglők és jobb háztartások részére. — Kapható csakis következő czímmel:

EXPORTHAUS RIX

a tatítók házának szállítója stb., bejegyzett czég már harmincz év óta
Wien, II/2., Praterstrasse 16.

Szétküldés vidékre u.ánvétellel, vagy az összeg előzetes beküldése ellenében

Hozzávaló tisztító por 10 kr., 1 dobozzal 40 kr.

Valodi csakis a védjeggyel.

Számítalan elismerő levél áll rendelkezésre.

Övás! A másoktól hirdett kevesebb értékű 44 db. evőeszköz nálunk csak 5 frtba kerül, de nem ajánlhatjuk. 172 (2-12)

